

І. Волкѣва великъ трекѣва да є Богъ, мамо, който содѣйствѣва и прави сички тѣа нѣща! Но не разѣмѣвамъ какво Богъ нема тѣло. Яко нема тѣло, нема нито очи. Какво прочее може да гледа, и да се грѣжа за сички тѣа нѣща?

М. Рекохъ ти, чадо мое, защо са нѣкои нѣща за Бога нелегкопонатни въ тебе; и єдно отъ тѣхъ є и това; сирѣчь, какво може да гледа та да се грѣжа за челоуѣцѣте, за нѣщата, като нема очи каквото нашите. Но негли ще мога да ти истолкѣвамъ малко, какво бѣва това. Знамъ обаче и я твѣрде малко за това.

І. Молимъ те, мамо, и ще самъ много внимателенъ и пазливъ.

М. Помнишъ, че те научихъ предъ нѣколко дена, колкѣва є различна дѣшата ти отъ тѣлото: Можешъ да видишъ и да чѣшъ, и да вкѣсишъ, и да померишешъ, и да похватишъ тѣлото ти, понеже є вещество; но дѣшата ти нема нито видъ, нито шаръ, нито гласъ, нито вкѣсъ, нито меризма, нито твърдостъ, нито магкостъ; понеже не є вещество; совсемъ є различна; дѣхъ є.